

[Handelsministeren.]

at de andre lande har accepteret, at vi er nogle procent bagefter.

Jeg blev også spurgt om dollarpræmieringsordningen. Jeg ville egentlig foretrække at vente med at svare herpå til i udvalget eller ved en anden lejlighed, sådan at jeg kan have alle data parat.

Det ærede medlem hr. Weikop brugte en stor del af sin taletid til at drøfte retsforbundets stilling. Det kan vel ikke være min opgave at tage større del i denne diskussion; jeg føler dog trang til at sige et par ord for et enkelt områdes vedkommende; det er angående de tal, der har været fremme vedrørende varedirektoratets fremtid. Jeg føler heroverfor trang til at sige, at det er selvfølgelig yderst let at give varedirektoratet et nyt navn; det ville også være yderst let at lave nogle overfladiske reformer. Det har generet mig at gøre noget sådant, og jeg tror, jeg kan sige, at det heller ikke er det, man kunne have ønsket fra retsforbundets side, uden at jeg i øvrigt skal tale på dette partis vegne. Det forekommer mig, at skal der gøres noget på dette område, skal det være dette, at man virkelig undersøger og gennemarbejder spørgsmålet for at se, om der er de muligheder for besparelser, som her har været nævnt, eller om disse muligheder ikke foreligger. En sådan gennemarbejdelse af spørgsmålet kræver sin tid; det kræver navnlig, at den, der skal have hovedansvaret for det — og det må jo blive mig — skal kunne sætte sig ind i sagerne, lære forretningsgangen at kende både i ministerium og varedirektorat, lære mennesker at kende, og det gør man ikke på nogle måneder. Hvilket resultat der kommer ud af disse overvejelser, er det ganske umuligt at sige noget om. Jeg føler da også trang til at tilføje, hvad jeg allerede nævnte i min fremsættelsestale, at det afgørende i denne sag må være de opgaver, der pålægges varedirektoratet, for så længe der pålægges dette direktorat opgaver, må der selvfølgelig være et personale og et tilstrækkelig stort personale til, at opgaverne kan løses forsvarligt. Herom må der vist være almindelig enighed.

Det ærede medlem hr. Weikop fremsatte i øvrigt nogle kritiske bemærkninger om den udbygning, der har fundet sted af reglerne om, hvordan indførselsreguleringen

skal administreres, dels spørgsmålet om nyimportører og dels spørgsmålet om de importører, der måske kan kaldes de gamle importører. På dette område har man naturligvis i forvejen en praksis. Det er klart, at der i de 25 år er godkendt mange som nyimportører, og mange er gledet ud af kartotekerne. Det har forekommet mig at være praktisk at sætte noget derom ind i selve loven, at få princippet slået fast. Sådanne bestemmelser kan ikke udformes i detaljer; her må virkelig udøves et fornuftigt skøn.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var som andre inde på spørgsmålet om vareforsyningsudvalget; men der er vist ingen grund til, at jeg heroverfor gentager, hvad jeg allerede har sagt.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på spørgsmålet om beskyttelsen og om de kræfter, der har været virkende i dansk økonomi for bevarelse af denne lovgivning gennem 25 år. På det spørgsmål har jeg vist givet et, omend måske ufuldkomment, svar, men jeg føler trang til at tilføje, at man jo ikke må glemme, at de 25 års lovgivning ikke er gået hen over dansk erhvervsliv uden at komme til at præge det. Det er jo givet, at vi i dag i mange henseender har en anden industriel struktur, end vi ville have haft — for så vidt vi kunne tænke os noget sådant — hvis vi ikke havde kendt denne lovgivning. Og jeg må måske bemærke til det ærede medlem hr. Weikop, at når jeg har fæstnet mig noget ved disse bestemmelser om, efter hvilke regler de importregulerede varer skal fordeles, ligger der måske nok bag det en vis tankegang om, at den dag kunne komme, da importreguleringen var overflødig. Vi må jo i denne forbindelse ikke glemme, at markedsplanerne kan tvinge os til, eller vi kan gå frivilligt med til det, men i alt fald kan markedsplanerne komme til at bevirke, at vi vil stå over for friere forhold end før — det gælder både de seks landes markedsplaner, og det gælder frihandelsområdet — og i så fald vil det være vigtigt, at vor erhvervsstruktur, så langt det nu engang er gørligt, minder om den, der ville være, hvis vi havde frie forhold. Derfor er jeg tilhænger af, at vi, som jeg vist sagde det i min fremsættelsestale, har det som en slags ideal for os, at